

EN VÄXANDE TRO

DU ÄR VIKTIG I FÖRSAMLINGEN

Iren Björnell

Illustrationer: Rebecca Wickman

i samarbete med Svenska Alliansmissionens Ungdom

Jag har nog alltid haft ett driv att vara med i kyrkans barn och ungdomsverksamhet sedan jag själv var tonåring. Jag tycker om att tillsammans med andra få driva något framåt och jobba utifrån frågor, som till exempel:

- Varför gör vi det vi gör?
- Vad kan vi göra och vad ska vi göra?
- Om vi tänker så här, blir det bättre då?

Jag har fått vara delaktig i många processer i församlingar på olika sätt. I dessa processer har det funnits andra ledare som varit äldre än mig, ibland inte mer än ett par år äldre, men de har tagit sig tid att se och leda mig. Det är jag otroligt tacksam för.

Jag är tacksam för att jag fått vara delaktig. Glad att jag har fått försöka och att de som har varit äldre har sett och bekräftat mig på olika sätt.

Att våga utvärdera och prata om hur tron ges vidare är en viktig del av församlingslivet och av föräldraskapet.

Hur förmedlar jag som förälder tron till mitt barn? Hur förmedlar jag som ledare tron till de barn som finns i min grupp? Hur pratar vi tro med de yngre? Jag önskar att detta skulle få bli och vara något naturligt. Personligen har jag jobbat mycket med ”de fyra B:na” -bibel, bön, bra gemenskap och behövd. Jag upplever att det har varit till stor hjälp för att göra tron konkret. Ett sätt att vara Jesus händer, fötter, ögon och öron här på jorden. Detta häfte och materialet är från erfarenheter jag har fått, tankar som har funnits med under längre och kortare perioder och som jag fått från samtal med människor och böcker jag läst. Vi får inte tappa tron på oss själva som föräldrar, Du är viktig! Vi är alla olika, våra barn är olika, förutsättningar är olika och det är okej. Det finns inga mallar som kan garantera hur man skall göra. Men jag hoppas, ber och vill att detta material kan vara till hjälp för dig som vill hjälpa någon annan framåt eller bara vill lyfta dessa frågor i det sammanhang du är i; din församling eller i din familj. Min önskan är att detta material ska få ge dig inspiration, tips och lite hjälp på vägen.

Iren Björnell författare

VARFÖR DETTA HÄFTE?

”Låt barnen komma till mig och hindra dem inte”

Detta bibelord ligger till grund för SAU:s arbete och ger oss en tro av att barnen är betydelsefulla. I barnens liv anser vi att föräldrarna är viktiga. Föräldrars ord, handlingar och beslut påverkar barnen. Därför är det viktigt att som församling samarbeta med hemmen när det gäller barn och unga i församlingens olika grupper. Som förälder kan det kännas svårt att tala tro med sina barn vilket gör att man historiskt sätt många gånger har lagt det ansvaret på ledare i församlingen. Församlingarna behöver därför stötta föräldrar och ge dem mandat att samtala om tron i hemmen.

SAU har fått ta del av Bibeln Idags projekt: ”Här för att stanna”. Det är en undersökning som handlar om att hjälpa barn och unga in i ett livslångt lärjungaskap och att uppmuntra och underlätta generationsöverskridande relationer. Utifrån det anser vi att församlingar är viktiga för både föräldrar och barn i att ge tron vidare.

Genom detta häfte så får du del av kunskap och hjälp att jobba med frågor som rör barn, föräldrar och församling. Därför hoppas vi att många församlingar utifrån sin situation kan ta del av materialet för att kunna stötta familjer att vara familjer samtidigt som församlingen får vara en plats där olika generationer kan mötas och göra gemensamma upplevelser. För vårt hopp och önskan är att barn skall hitta en tro som bär genom hela livet.

Materialet utgår från de fyra delarna; bibel, bön, bra gemenskap och behövd och finns i tre delar. En som riktar sig mot församling, en mot föräldrar och ett innehåller förslag på upplägg för fyra olika gudstjänster för alla åldrar. För varje gudstjänst finns ett drama som tar upp de olika kapitelämnena samt hur dessa kan bearbetas.

//SAU

INLEDNING

Till en början vill vi poängtera att barnen är viktiga för dem de är, inte för vad de ska bli. Här och nu är varje barn viktigt, inte senare eller när det är si eller så gammalt. Ibland säger vi att barnen är framtidens församling, men glöm inte bort att barnen också är en del av församlingen just nu. De är även framtidens ledare som vi får vara med och forma.

Lärjungen Andreas säger i Joh 6:9–11 ”Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men vad förslår det till så många?” Jesus sade: ”Låt folket slå sig ner.” Det var gott om gräs på den platsen. Och de slog sig ner – det var omkring fem tusen män. Jesus tog brödet o välsignade det”.

Andreas räknar inte med det barnet har, men Jesus gör annorlunda. Han ser och bekräftar barnet. Låt oss göra som Jesus; se, bekräfta och välsigna det barnen har och är, här och nu.

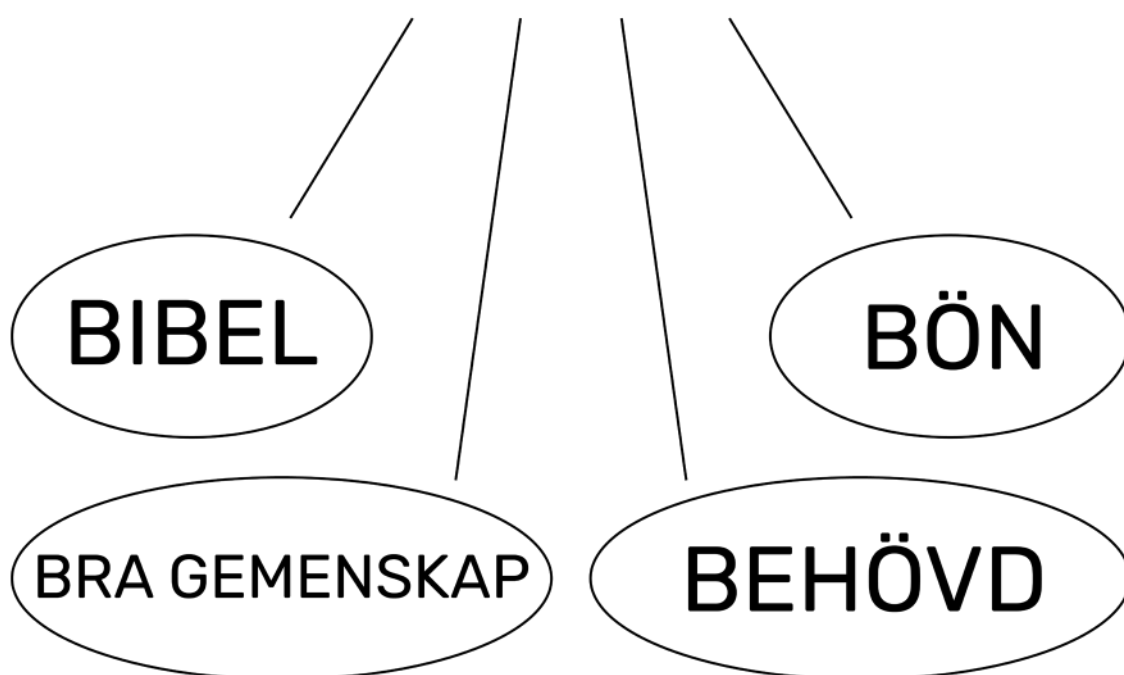
Som kristen förälder har man en stor önskan och längtan. Det är att ens barn också skall få lära känna Jesus Kristus som sin frälsare och vän precis som vi har fått. Men hur kan vi som föräldrar förmedla tron vidare på ett bra och tryggt sätt utan att tvinga?

Här behöver föräldrar hjälp och stöttning av församlingen och ledare, så att vi tar rygg på varandra och uppmuntrar varandra.

Det är det som detta häfte handlar om. Häftet är upplagd i fyra olika delar där varje del har en inledande text om ämnet tillsammans med ett bibelord. Sedan följer konkreta tips på hur du kan förmedla tron i vardagen.

Vi hoppas att detta häfte kan vara en hjälp för er som ledare i församlingen.

Boken utgår från de fyra B:na

MÖT ESTER:

I detta häfte möter vi Ester. Hon har en salong där det kommer gäster av olika slag. Gästerna hjälper henne att tänka och förklara olika saker i den kristna tron. Ibland gör Ester fel, som när hon hörde att hon skulle färga håret blått i stället för grått, men hon är också med och hjälper sina kunder att göra rätt val i livet.

I varje kapitel möter Ester olika personer. Mer om dessa händelser kan du läsa om i de drama som finns till detta häfte. Varje kapitel inleds med en kort resumé.

VAD KAN MAN GÖRA SOM LEDARE?

Stora delar av tron utformas i hemmet och familjen. I hemmet har vi fått i uppdrag att föra gudstron vidare från generation till generation. Både hemmet och kyrkan ska vara trygga platser för möten och relationsbyggande, där det finns plats för glädje, sorg, brustenhets och helande.

Det är viktigt att man arbetar försiktigt så att det inte går över gränsen och blir andliga övergrepp. Det är av stor vikt att ha en bra relation med barnen i sin grupp och att man stöttar föräldrarna.

Mycket av det som förr skedde i hemmet har flyttats från föräldrar och vi kan se att mycket av ansvaret skjutits från föräldrarna ut i samhället, till förskolor och skolor.

Tyvärr är det så att föräldrar ibland kan upplevas vara mer trygga i sin yrkesroll än i sin föräldraroll. Här behöver vi som kyrka hjälpa till att ge dagens föräldrar tillbaka uppdraget att föra tron vidare från generation till generation. Vi behöver uppmuntra och stötta föräldrar i sin uppgift/roll att vara föräldrar. För i familjen lär sig barnet för livet och i familjen läggs grunden för våra värderingar, normer och mönster. Här läggs även grunden för vårt uttryck för kärlek och vår Gudsrelation. Föräldrarna är de som är bäst på detta.

Vi behöver våga prata om dessa frågor i församlingen och med föräldrar i församlingen. Varje församling ser olika ut och föräldrar kan behöva ha stöd på olika sätt och på olika plan. Vi hoppas att detta häfte kan vara till hjälp och stöd i arbetet med att stötta föräldrar.

Det man som församlingsledning säger eller gör för att föräldrar och familjer ska känna sig viktiga kanske inte alltid är det sätt som de känner sig viktiga eller älskade på. Men om man har en dialog med familjer, föräldrar och barn kan man ta fram och ta reda på vad som är stöd och uppmuntran just nu. Samtidigt som man skapar tillfälle och utrymme att för att ställa sina frågor. Det är viktigt att det vi gör, gör vi i kärlek till varandra och för varandra.

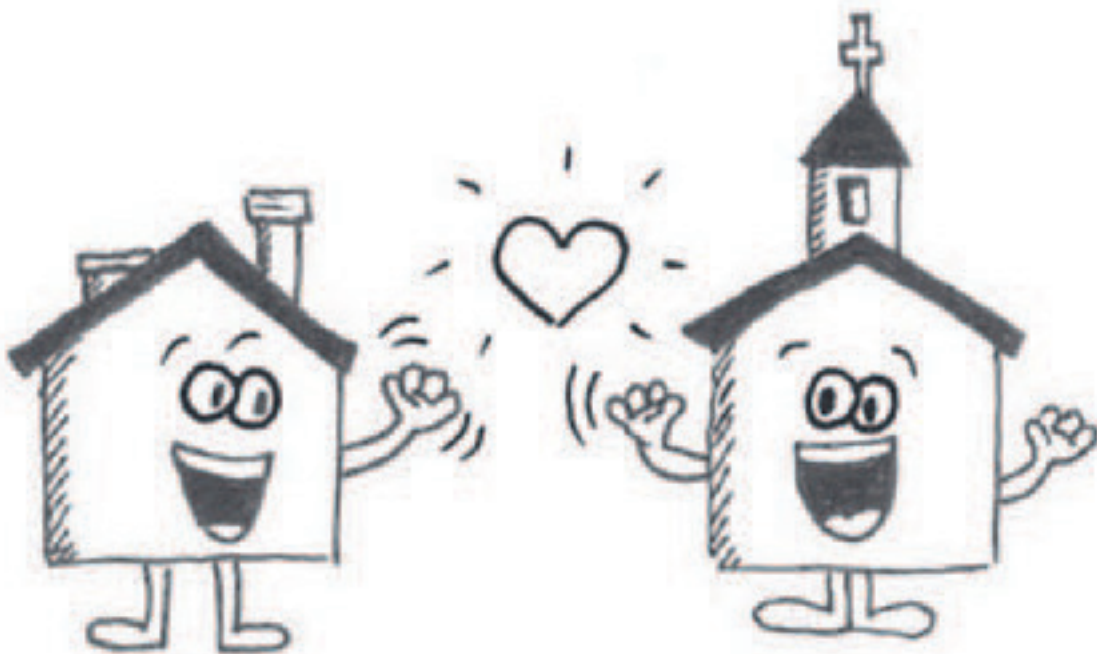
HUR KAN VI HJÄLPA TILL ATT FAMILJER VÅGAR VARA FAMILJER?

Vi som ledare får stötta familjer, oavsett om det är en familj med en förälder eller två föräldrar, bonusbarn och bonusföräldrar. För varje familj har fått ett uppdrag som är att ta hand om varandra och våga vara varandra nära. Men också vara sårbara, öppna, ärliga och att vi vågar gråta tillsammans men också skratta och dela glädje tillsammans. En familj skall gå bredvid varandra när det går upp och ner i livet, men framför allt ska vi gå framåt.

TILLSAMMANS LEDARE OCH FÖRÄLDRAR

Den första erfarenheten ett barn får av Gud är genom sin förälder, i hemmet. Alla föräldrar får spegla Gud i sitt hem. Ibland blir det för föräldern som för Josef och Maria – att Jesus blir kvar i templet. Tron blir alltså något som uttrycks bara i kyrkan och inte följer med hem. Som ledare får vi hjälpa till så att man kan ta med sig kyrkan hem i sin vardag och hjälpa till så att kyrkan inte bara blir en plats dit man går på söndagar. Vi får vara med och visa hur man kan göra Gud synlig i hemmet och hur man tidigt kan ta in bibelberättelserna i barnets liv, så att de ser att dessa berättelser hänger ihop med deras egen livsberättelse. Ledaren kan få påminna om att man som familj till exempel kan be aftonbön, bordsbön och andra böner tillsammans.

Som församling behöver vi vara öppna för och ordna möjligheter så att man som förälder kan samtala om det svåra, så att det inte blir skuld och skam när det inte blir riktigt som vi tänkt oss. Vi behöver vara öppna och visa att det är okej för en förälder att be om hjälp och att man genom församlingen till exempel kan erbjuda mentorskap både för barnen och föräldrar.

VILKEN GUDSBILD FÖRMEDLAR VI SOM VUXNA?

Vi beskriver ofta Gud som en far som har omsorg om sina barn, liksom en förälder. Denna beskrivning lägger ett ansvar på oss som vuxna, att vi genom det sätt vi är på gentemot barn ger en bild av föräldraskapet och därmed också en gudsbild. Alla vuxna i barnens närhet är med och förmedlar en gudsbild.

Ett barn som upplever att du som vuxen tar dig tid att umgås och lyssna på ditt barns behov får bilden av en Gud som bryr sig.

Ett barn som upplever att du som vuxen uppmuntrar till att utveckla sina gåvor, får bilden av en Gud som är möjligheternas Gud.

Ett barn som upplever att du som vuxen håller det du lovar, och som kan säga förlåt när något bli fel, får bilden av en Gud som är pålitlig.

Som vuxna relaterar vi till Gud på olika sätt på grund av det vi har upplevt och vilka vi är. Även barn gör det. Under sin uppväxt finns flera olika stadier i gudsrelationens utveckling. Lite kortfattat kan man dela in de olika åldrarna så här:

- Förskoleåldern- Jesus som vän och kompis, någon som alltid finns där.
- Skolåldern – Jesus som Frälsare. Det är då man börjar förstå mer vad som är rätt och fel, skuld och förlåtelse.
- Högstadiet och uppåt – Jesus som Herre i sitt liv. Att leva ett överlåtet liv där Jesus och gudsordet får leda livets alla delar.

Vårt kristna liv och vår gudsrelation utvecklas genom trons olika dimensioner. Genom vårt hjärtas relation med Gud relaterar vi till känslor och upplevelser. Genom vårt förnuft och vår hjärna får vi en relation baserad på kunskap med Honom. I en gemenskapsdimension är Jesus vår vän och kompis, som också innefattar en gemenskap med andra kristna i den lokala församlingen och utöver vår värld. Det är där vi i tro lever och utvecklas tillsammans.

TIPS!

- Som församling kan vi stötta och underlätta för föräldrar att bli ledare. Att vara ledare för sina barn och sina barns kompisar är för varje förälder en investering. De får en ledargemenskap som kan vara ett stöd för dem och familjen. Ofta i en ledargemenskap finns det ledare i olika generationer som kan vara ett stöd och ge råd både i rollen som ledare men även som förälder.
- Gör saker och upplevelser tillsammans i församlingen. Inte bara barn för sig och vuxna för sig utan tillsammans över generationer. Gemensamma upplevelser leder till goda minnen som man delar tillsammans. Låt barnen få vara med i sammanhang tillsammans med sina föräldrar så att de kan fråga. tex Varför gjorde vi så? Vad stod det där bibelordet? Varför grät han? Osv.
- Prata i församlingen/gudstjänstlivet vikten av att prata gott och ärligt om sin församling. Församlingen består av människor med fel och brister men som (förhoppningsvis) har en kärlek till varandra.
- Som pastor och ledare: ta dig tid att skapa relationer med familjer och föräldrar.

Om du skannar in denna QR-kod kommer du till SAU- hemsida och fler tips.
<https://sau.nu/vad-vi-gor/barn/du-ar-viktig/tips/>

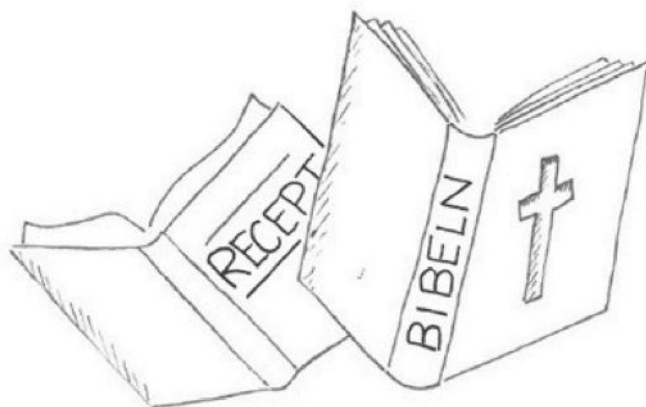
BIBEL

Till detta kapitel handlar dramat om när Ester får besök av den glade bagaren som berättar hur hon/han använder sin receptbok. Att det är bra att använda boken och följa recepten och att man ibland får vissa favoritrecept som man kan utantill. Ester funderar på att bibeln kan få fungera som en receptbok som vill oss gott och hjälper oss att göra gott för andra.

GRUNDEN:

Grunden för vår tro finns i Bibeln. Bibeln är den bok vi använder i vår undervisning i församlingen. Vår tro är förankrad i Bibeln och Gud talar till oss genom Bibeln och de berättelser och ord som finns där. När vi läser Bibeln får vi en kronologisk bibelkunskap genom gamla- och nya testamentet, och vi lär känna Bibelns personer och berättelser. På det sättet kan vi få en känsla av att Bibelns berättelser hänger ihop med min egen livsberättelse. För Bibeln är en verklig bok med verkliga platser och personer, som har med ditt och mitt liv att göra.

Vi kan se Bibeln som en kartbok som hjälper oss att hitta rätt. Jag kan lära mig av bibelberättelserna hur jag kan agera i olika sammanhang. Bibeln kan hjälpa mig när jag står inför val som jag ska göra.

Eller som en receptbok, det finns så många goda recept/bibelord som vill oss gott och som kan hjälpa oss att göra gott för andra. Man kan ha ett favoritrecept som man tycker mycket om. Likadant kan det vara med bibelord som du tycker mycket om och som betyder mycket för dig. Det kan vara bra att lära sig ett recept, bibelord utantill som man kan ta fram och smaka på då och då. Hur förmedlar vi detta och talar om det? Som krav, uppmuntran eller som en fantastisk bok? Hur får vi Bibeln mer tydlig i vår församling och våra grupper?

SEDD, LEDD OCH VÄLSIGNAD:

I Matt 14:22-36 kan vi läsa om när Petrus går ut på vattnet för att möta Jesus, och att han börjar sjunka när han släpper blicken på Jesus. På samma sätt är det för oss. Vi försöker så ofta klara oss själva, men när vi ser hur det stormar runt omkring oss och i våra liv börjar vi sjunka. Vi behöver Jesus som drar oss upp och som hjälper oss att komma framåt och vi behöver Bibeln, Guds ord.

”Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger så djupt att det skiljer själ och ande, led och märg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.”

Heb 4:12

Gud kan använda oss oavsett vilken ålder vi har. Han ser det vi människor inte ser eller förstår. Här följer tre olika bibeltexter som kan lära oss mycket och som talar till olika åldrar, berättelser där barn och ungdomar på olika sätt varit ledda och använda av Gud. Detta är något som vi som församling kan ta med, se och uppmuntra barn, tonåringar och unga vuxna till. När vi frågar efter dem och ge dem uppgifter efter sin ålder visar vi att de är viktiga för hela församlingen.

BARN - Mat åt fem tusen

I Joh. 6: 1–14 kan vi läsa om pojken som gav av det lilla han hade. Han gav sina bröd och sina fiskar till Jesus. Han trodde och litade på att Jesus kunde använda det och göra något av det. Hur tänker vi som vuxna där? Vågar vi ge av det lilla vi har och kan?

Vi får vara med och leda barn till Jesus, visa på Jesus. När vi ser att ett barn vill dela med sig utav det som barnet har då får vi göra som Jesus, be Gud välsigna det som barnet ger.

När ett barn får erfarenhet av att bli sedd och ledd, känner de att de är en del i gemenskapen. I en gemenskap där du känner dig sedd, ledd och välsignad, där är det gott att vara. Hur välsignar vi det barnet har? Läger vi barnets gåvor ”till rätta”? På vems villkor är barnen/unga med?

Använd det barnet har och kan, tex som att man ber barnet spela ett musikstycke på en gudstjänst. Låt barnet spela det han eller hon kan i stället för att du som vuxen säger vad den ska spela. Fråga barnet eller tonåringarna vad de vill dela med sig av och bidra med i till exempel en gudstjänst.

TONÅRING - David och Goliat

1 Sam 17:1–58 står det om när den unge David fick vara med och kämpa för Gud. David visste att Gud var med honom därför vågade han göra något som ingen annan trodde skulle fungera.

Tonåringar vill olika saker och många längtar efter att få tjäna Gud. Låt tonåringarna vara delaktiga, ta vara på det de säger. Låt dem göra det som de kan och är duktiga på.

Låt tonåringarna komma fram i församlingen och testa det som de vill även om andra säger att det inte är möjligt.

Du och jag har som vuxna lärt oss genom livet att vissa saker fungerar ibland och ibland inte. Som vuxen ska vi finnas där, nära tonåringarna, så att de inte behöver bära hela ansvaret själva när de prövar sina vingar. David ville testa och Gud gick med honom, likadant är det idag med de ungdomar som vi möter och som vill pröva olika saker. På samma sätt får vi gå med ungdomarna när de vill pröva. Låt dem göra det och hjälpa dem. Säg inte ”vad var det vi sa” om det inte gick bra utan uppmuntra och led vidare.

”Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv”

2 Tim 3:16

UNG VUXEN - Daniels tre vänner i den brinnande ugnen

I Dan 3:1–30 möter vi Daniels tre vänner Sadrak, Mesak och Abed-Nego. De ville inte följa påbudet att be till någon annan gud än vår verkliga Gud. Vad som än hände ville de tillhöra Gud inte tillbe någon annan!

Det är många idag som säger: Gör så! Tänk så! Se ut så här! I dessa situationer är det viktigt med en bibelkunskap som hjälper oss, ung som gammal, att kunna navigera utifrån vad som står i Gudsordet. Det är viktigt att veta vem vi vill följa och att vi som ledare visar på vem vi följer och vågar tala om frågor som:

Vem vill påverka dig och mig?

Vem tillåter vi/du att påverka oss/dig?

HUR ANVÄNDER VI BIBELN?

För att barn och ungdomar skall veta vad Bibeln säger i olika frågor behöver de få kunskap om vad som står där.

Bibeln är en grund som gör det lättare att följa Jesus. Använd Bibeln i vardagen och låt barnen tidigt få lära känna bibelberättelserna, och på vilket sätt de hänger ihop med våra liv. Precis som Jesus får vi ta hand om och visa omsorg om varandra.

TIPS!

- Låt biblar riktade till olika åldrar finnas lättillgängliga i kyrkan så att den blir en naturlig del i gudstjänstlivet, lätt för barn och föräldrar att titta och läsa i.
- Ha boktips för församlingen på biblar, andaktsböcker och media som riktar sig till barn och unga någon gång per år.
- Sjung sånger med bibeltexter, det underlättar för barn att komma ihåg.
- Var generös som församling med att dela ut biblar. Se till att biblarna är åldersanpassade. Hjälp även barnet/ungdomen med att använda den.
- Ha roligt ihop som församling genom att spela spel och leka tillsammans med Bibeln som tema. Här följer några tips på vad man kan göra: bibelmemory, bibelpussel, para ihop bibelord med bibelställe, lägga bibelns böcker i ordning, ha en bibelmånad – börja med en gudstjänst med bibellek eller ha ett bibelord som tema under en månad.

Om du skannar in denna QR-kod kommer du till SAU:s hemsida och fler tips.
<https://sau.nu/vad-vi-gor/barn/du-ar-viktig/tips/>

BÖN

Här möter vi en kille som älskar att orientera. När han kommer vilse försöker han på olika sätt klara sig själv men så möter han Ester. Hon berättar för honom om bön, att man kan samtala med Jesus om allt och att Jesus vill vara med genom hela livet

BE STÄNDIGT:

I 1 Thess 5: 17 står det: ”be ständigt” Precis som vi andas utan att tänka på det, kan vi be och låta bönen vara ständigt pågående i våra liv.

Som vuxna får vi vara redskap och förklara för barnen att det inte finns någon prestige i bönen. Vi får hjälpa barnen till ett naturligt bönespråk som kan pågå alla tider under dagen. Vi vuxna ber och arbetar, barns ”arbete” är lek, därför är det ok att leka och be. Det viktiga är att vi uppmuntrar till bön, att barnen börjar prata med Gud.

HJÄRTATS SAMTAL MED GUD

Vi talar på olika sätt med människor beroende på sammanhang och situation. Detta märks både i samtalet med ditt barn och med andra i din vardag.

Precis som dessa samtal pågår, både med ord och utan ord eller under tiden vi gör andra saker, pågår det ett liknande samtal mellan dig och Gud. Bönerna är inte bundna till tid, plats eller ålder, utan är ditt eget sätt att prata, be och umgås med Gud. Berätta för ditt barn om ditt hjärtas samtal med Jesus.

Vi behöver inga yttre attribut för att be, till exempel att tända ljus, ha det lugnt omkring oss, lyssna på lovsång, men de kan vara till hjälp för oss.

Ibland rullar livet på lite för fort. Man springer runt och det kan kännas som om man tappat kontrollen och att ens livsbatteri tagit slut. Precis som en mobiltelefon som söker efter täckning, kan man uppleva tillvaron när ens böneliv inte fungerar. När kampen är som störst, kom ihåg att du då får låta dina andetag vara din bön.

Du som ledare kan visa på hur viktigt bönen är och t.ex. uppmana föräldrar till att be kvällsbön med sina barn. Det är en stor förmån att få be tillsammans med sitt barn och den stunden kan vara viktigare än alla andra samlingar. Ta vara på den stunden som du får dela med ditt barn.

TIPS!

- Stötta föräldrarna/familjer i deras böneliv genom att ge tillfällen för bönestunder. T.ex. att i gudstjänsten ha kreativ bön som familjer kan använda sig av hemma. Det är okej att låta det vara en lek, det är barns sätt att träna för livet.
- Undervisa om bön, använd dig av Psaltaren som är bra på detta med böner för olika livssituationer.
- Starta eller avsluta varje gudstjänst eller samling med samma bön så att det blir naturligt att vi ber tillsammans.
- Gör bönekort som du kan ta med dig till familjerna med olika förslag på bön och tackböner.
- Ta vara på tillfällen som dyker upp i vardagen, när något händer som ni kan tacka eller be för.

Om du skannar in denna QR-kod kommer du till SAU- hemsida och fler tips.

<https://sau.nu/vad-vi-gor/barn/du-ar-viktig/tips/>

BRA GEMENSKAP

Hur lär vi känna varandra? Hur tar vi tillvara på de tillfällena då vi möts? Vi behöver träna på att se varandra. Ester möter en tjej som inte riktigt lärt sig det än för hon pratar mest om sig själv och det blir väldigt skräpigt där hon går fram. Vad ger det för tankar till Ester och vad kan du och jag lära oss av det Ester upplever?

VAD ÄR EN BRA GRUPP?

Ibland stöter vi på grupper som verkar ha otroligt god gemenskap och man kan inte låta bli att tänka att man skulle vilja vara en del av det sammanhanget. Det föds en längtan efter att få ha det de har. I Bibeln står det om Jesus första lärjungar, att de höll samman och möttes varje dag troget i templet och i hemmen.

”Du ska älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.”

Luk 10:27

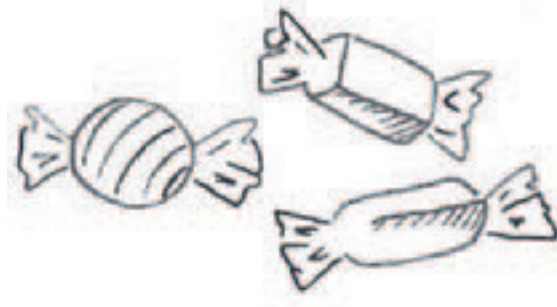
HUR EN BRA GEMENSKAP FUNGERAR

En gemenskap av människor som bryr sig om varandra och ser varandra är en bra gemenskap. Det kan vara svårt att hitta en gemenskap som är äkta, för det är ibland svårt att tolka vad som är äkta bland alla filter och yttre attribut.

Men jag tror att det finns en stor längtan efter att få tillhöra en villkorslös gemenskap där alla kan känna sig välkomna och älskade för den de är. En gemenskap där vi vågar dela livet med varandra. Där vi är efterfrågade och bryr oss om varandras vardag.

Men hur skapar vi ett gott klimat och en god gemenskap? Genom erfarenheter som livet gett oss vet vi att vissa gemenskaper upplevs mer öppna och andra mer stängda. Vad beror det på?

Vi kan aldrig förändra andra människor, men vi kan förändra oss själva. Därför får du och jag vara ett gott föredöme som skapar en god atmosfär runt oss. Att vi tänker på hur vi bemöter och talar till människor vi möter. Ibland kan det vara bra att fundera över om det är godisbiten jag ger till dem jag möter? Alltså det goda jag har. Eller om det är godispapperet? Det vill säga skräpet som jag ger vidare.

Det kan ju lätt bli att man bara ser sig själv genom sin mobil med dess filter. Då blir man lätt självupptagen och glömmer det som finns runt omkring.

I församlingen är vi med och sätter en prägel. Därför är det viktigt att vi tänker till kring detta och pratar om det. Du/ni som ledare/pastorer har en stor del i vilken miljö som skapas i församlingen. Vilken attityd och vilken doft man sprider.

- Hur ser miljön ut?
- Är den tillåtande och är det högt i tak?
- Vad är det som driver församlingen och vad har man för gemensamma mål?

Dessa och liknade frågor är viktigt att man som församlingsledning pratar igenom. För som församlingsledning har man ett ansvar då det klimatet som finns där smittar av sig till församlingen. Det är viktigt att förebygga så att det inte bildas "A- och B lag" utan att vi tillsammans är en församling som utgörs av oss.

"Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Jesus Kristus

1 Joh 1:3

I en barngrupp är det viktigt att tänka på hur du som ledare är, barnen spanar in dig. Så ta med dig frågorna:

Hur bemöter jag ett nytt barn som kommer?

Hur ser jag på barnet, talar jag med barnet?

Ser jag dem som hamnar sist eller bara de som kommer först/ hörs mest? Finns det ett A och B lag i gruppen, och hur får jag i så fall bort det?

Mitt i detta är det viktigt att inte bara se dem som kommer utan också se dem som inte kommer och ta med dig frågor som:

Är det någon som fattas?

Är det någon du inte sett till på länge?

Glöm inte att fråga efter den som inte är där, skicka ett sms, ring eller mejla. Det är så viktigt att vi ser varandra och om inte vi frågar efter varandra, kommer inte våra barn att göra det heller. Genom att du som ledare tar dig tid och visar att du bryr dig om visar du på att alla är lika viktiga.

Som ledare har vi alla ett ansvar att skapa ett gott klimat där uppriktighet, ärlighet, glädje och sorg kan finnas. Det hjärtat är fullt av, talar munnen...

Glöm inte att vara närvarande, tänk inte på vad du ska göra snart eller allt du borde göra.

TIPS!

- Ha ett vänligt bemötande och säg "Hej" och le! Det kommer man långt på.
- De som kommer först hälsar de andra välkomna. Glöm inte att se varandra.
- Arbeta för att barn, unga och vuxna ska känna att de tillhör. ("tillhör" – på mina villkor, "passa in" - andras villkor) Hur vi pratar med/om varandra/församlingen. jobba för en inkluderande miljö.
- Tydliga ramar – Vad gällde i den här församlingen/samlingen? Hur gör vi när vi börjar/slutar. Vad ska vi göra idag? När ska vi göra?
- Hälsa på den som kommer först och sedan får de hälsa på de som kommer efter. Då hjälps vi åt att se varandra.

Om du skannar in denna QR-kod kommer du till SAU- hemsida och fler tips.
<https://sau.nu/vad-vi-gor/barn/du-ar-viktig/tips/>

BEHÖVD

Vem är min mentor och vem kan jag vara mentor för? Här möter vi Bosse på bilverkstaden som har lärt sig mycket av sin pappa genom att få göra saker tillsammans med honom. Hur lär vi saker vidare till andra idag? Finns det någon du kan ta med i det du göra? Det är vad dramat handlar om i detta kapitel. Kanske ska vi fråga oss själva: vågar vi släppa en del saker till en yngre generation?

TAR DU CHANSEN?

Ta de chanser du får när de dyker upp!

Prata med barnen och gör som Jesus gjorde med sina lärjungar. För barnen som du möter blir som dina lärjungar, de ser vad du gör och följer dig, oftast.

VI TILLHÖR EN OCH SAMMA KROPP

I Rom 12:4–5 står det ”Ty liksom vi har en enda kropp men många lemmar, alla med olika uppgifter så utgör vi, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra”

I den församling du tillhör har alla ett gemensamt ansvar. Visst ser vi olika ut, vi har fått olika gåvor, men alla behövs. Det är ungefär som ett pussel som har olika bitar, men där alla olikheter behövs för att få en hel bild. Det är dumt att försöka vara en pusselbit som redan finns. Var den du är, precis som barnen skall vara dem som de är. Berätta för barnen att varje persons gåvor och talanger behövs, de är till för att användas och att dela med sig av till andra och alla har något att bidra med i gemenskapen. För pusslet skulle ju inte bli klart om inte alla bitarna fanns eller om det fanns två likadana bitar.

Att dela med sig är något fint och något som vi medvetet får lära barnen att göra. Vi har alla fått olika gåvor, förmågor och sådant som vi är bra på. Det får vi använda på ett sådant sätt att andra får ta del av dessa gåvor. Genom att vi visar på att vi delar med oss av det vi kan och det vi är bra på, skapas en atmosfär där det finns en självklar villighet. Ett naturligt ”här hjälps vi åt”.

På så sätt får vi tydligt visa att vi tillhör samma kropp, då blir församlingen en grupp som ”utgörs av oss” och inte någon som ska göra saker ”åt oss”. Vi är alla behövda i församlingen och får visshet om att vi är värdefulla för dem vi är.

Tillsammans visar vi att vi alla i församlingen behövs och att vi är viktiga oavsett ålder. Våra liv är alltid i rörelse – barn växer, jobb byts, vi flyttar, och så vidare. Då är det extra viktigt att vi visar ödmjukhet inför varandra, och hjälps åt att bära varandras bördor när det blir för tungt.

Som ledare får man visa och gå före och säga: Se först hur jag gör, sedan gör vi tillsammans och sen kan du göra själv – men var inte orolig för jag finns här och stöttar dig. Glöm sedan inte bort det du lärt dig utan du kan ge det vidare!

Någon sa en gång; ”det gäller att säga det jag tror på, tro på det jag säger och göra det jag säger att jag tror på”. Det kan nog på ett sätt sammanfatta ett lärjungaskap.

TIPS!

- Vårdar för samlingar- Låt ett barn vara med dig när du hälsar välkommen till samlingar, tar upp kollekt, leda en sång/lek, vara med i drama.
- Förebedjare – tonåringar kan vara med som förebedjare! Gör allt väldigt tydligt och konkret och använd färdigskrivna böner eller bibelord. (exempelvis: Idag ska vi be för familjer – familjen får ställa sig i en rockring och man ber en skriven bön för familjen).
- ”KompisBehövd” – du behöver vara någons kompis idag, därför behöver du gå till söndagsskolan.
- Se någon annan, säga Hej till någon och kanske behöver någon en kram idag.
- Ha två likadana pussel, men pussla bara ett. Ta bort en pusselbit från det pusslet ni ska pussla och lägg dit en pusselbit från den som ni inte ska pussla. Vad händer när ni pusslar ihop pusslet? Blir det helt? Är pusselbiten som fattas viktig? Är det bra att ha två likadana pusselbitar? Plocka fram biten som fattas och prata om att det är bra att vi är olika och att alla olika bitarna behövs. Du behövs för den du är, inte för att du ska vara någon annan eller försöka vara någon annan.

Om du skannar in denna QR-kod kommer du till SAU- hemsida och fler tips.
<https://sau.nu/vad-vi-gor/barn/du-ar-viktig/tips/>

TILL SLUT:

Vi vill uppmuntra dig som är ledare att vara en förebild för barnen i församlingen och vi hoppas att du har fått med dig något av detta häfte. Att du vill vara med och stötta föräldrar och familjer och berätta för dem att de är viktiga i sina barns liv. De val föräldrar gör påverkar även deras barns val. Vi får visa på Jesus, att han är kärlek. Att han finns med i det vi gör och vill vara en del i vår vardag. Jesus får vara centrum i allt vi gör.

Våra liv och livssituationer ser olika ut, så är det och så får det vara, men tillsammans kan vi hjälpas åt och bära varandras bördor i ödmjukhet. Oavsett hur din situation ser ut, kom ihåg; .DU behövs! Då blir det som en trappa som barnen kan ta ett steg i taget i.

Inte bara "växa upp" i tron och kyrkan utan "växa in" i en egen tro och kyrkan!

